

[Kofod-Svendsen]

ved denne kombination af den generelle økonomiske politik, der har været drøftet mange timer i dag, og de rigtige konstruktive særforanstaltninger, jeg mener vi bedst muligt kommer arbejdsløsheden til livs.

Her mener jeg, vi har en, skal vi kalde det særforanstaltning, som ikke skal ses isoleret, men som skal ses i den større sammenhæng, hvor sigtet er at forbedre beskæftigelsesmulighederne for unge ledige. De utilsigtede og de uhensigtsmæssige virkninger, der var ved jobkabelsesloven – jeg tænker især på de konkurrenceforvridende elementer – er taget ud, og det positive er bevaret, og samtidig er det bygget decentralt op med vægt på kommunernes muligheder.

Det er alt sammen udformet på en sådan måde, at jeg kan tilsiige mit partis fulde støtte til lovforslaget og et velvilligt udvalgsarbejde.

Dohrmann (FP):

Sammenlignet med eksisterende lovgivning findes der da positive ting i lovforslaget.

Det er desværre en sørgelig kendsgerning, at alt for mange af vore unge står uden beskæftigelse den dag, da de melder sig på arbejdsmarkedet. Det findes der mange årsager til. Hovedårsagen er vel nok, at man byder erhvervslivet så dårlige vilkår, så meget bureaukrati og så megen administration, at det i mange, mange tilfælde kvier sig ved at tage en lærling eller en elev.

En anden hovedårsag til, at så mange unge går arbejdsløse, er selvfølgelig, at den dag de bliver 18 år, har de krav på en meget høj overenskomstæssig løn, som i mange, mange tilfælde bevirker, at de ikke bliver ansat, fordi deres uddannelse og kvalifikationer og rutine m.v. selvfølgelig ikke er så god som ældre medarbejders. Det kunne regeringen f.eks. i forbindelse med det indgreb, vi har diskuteret i dag, have forsøgt at ændre. Det har regeringen glemt, og så må vi jo håbe, at den på et senere tidspunkt får gjort noget ved det.

Når alt kommer til alt, er det, ministeren her foreslår, kun en lappeløsning, men som sagt: det er da bedre end det eksisterende.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Først og fremmest vil jeg understrege, at regeringen tillægger bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden meget høj prioritet. Vi

finder, at det er et af de væsentligste samfundsproblemer, vi står over for. Det er klart, at de partier, der nu indgår i regeringen, i sin tid stemte imod jobkabelsesloven, fordi vi ikke fandt, at det var en rigtig lov. Der er blevet brugt vendinger som, at det var en kunstfærdig lappeløsning, og vi var bange for, at den private jobkabelse kunne virke konkurrenceforvridende i forhold til det private arbejdsmarked.

Der er mange måder, man kan bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden på. Regeringen har valgt som sin hovedlinje, at det, det gælder om at prioritere højt, er, at de unge får en uddannelse. Når vi har valgt den strategi, er det, fordi mange undersøgelser viser, at det er de unge, som ingen uddannelse har, eller som kun har en ringe skoleuddannelse, der klarer sig dårligst. Derfor har vi lagt vægt på at skabe flere uddannelsespladser, og der har jo aldrig været så mange unge under uddannelse som nu. Regeringen har i fællesskab med det radikale venstre kæmpet og arbejdet for, at der kunne skabes uddannelsespladser til de unge. Heldigvis kan vi også se nu, at der er en stigning i beskæftigelsen, og at den stigning i beskæftigelsen, vi har set inden for de sidste år, især er kommet de unge til gode, og at ungdomsarbejdsløsheden i forhold til voksenalbejdsløsheden er faldet markant. Det synes jeg der er grund til at glæde sig over.

Men så er det også regeringens opfattelse, at der er behov for nogle praktiske beskæftigelsesforanstaltninger for de unge, der ikke er motiverede til at gå i gang med en uddannelse, så at vi kan hjælpe dem. Derfor har vi valgt at ophæve jobkabelsesloven og erstatte den med dette lovforslag om beskæftigelsesmuligheder for unge, hvor vi kan sige, at vi skaber mulighed for, at en del af de projekter, der indtil nu har kørt som offentlige jobkabelsesprojekter, og andre projekter kan fortsætte eller videreudbygges.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det, regeringen gør, ikke er at sætte indsatsen for ungdommen tilbage, nej, det er tværtimod at foretage en anden prioritering. Det er jo rigtigt, som fru Connie Hedegaard var inde på, at der er blevet skabt nogle arbejdspladser inden for den private sektor ved jobkabelsesordningen, men at det har været få pladser i forhold til, hvad disse pladser har kostet, og at det også har givet